

Alesz Razanau

Trágya

Egyszer egy bizonyos papnövendék szó nélkül kiment a kolostor kerítésén túlra és letelepedett egy kupac trágyára.

Győzködtek, hogy térjen vissza, de ő kitartott: „Itt van a világ magja és itt van az én helyem is.”

A trágya kétszeres hasznot hozott: egy valódi szerzetes sarjadt ki belőle, majd amikor a trágya szétterült a mezőn, krumpli nőtt ki belőle, amit mindenki dicsért.

(Jan Maksymiuk lengyel fordítása alapján)

Vendégek

Vendégek jöttek a házamhoz.

Megkérdeszem, mit óhajtanak.

A vendégek azt válaszolják, a kincsedet akarjuk elvenni.

Megkérdeszem, kik ők.

A vendégek válaszolnak: a ház urai.

Úgy látszik, eltévesztették és rossz házhoz jöttek.

Születésem óta itt élek, és mindent ismerek a legkisebb részletig: íme a mennyezet, a padló, a holmik, mert minden, ami itt van, az enyém.

A vendégek mégis felszedik a padlót és kiszednek alóla egy bőrdöngőt, kivesznek néhány téglát a falból, és már kezükben tartják az ékszerdobozt, felmásznak a tető alá – egy nyílásból valamiféle köteget húznak elő...

És így leszek vendég a saját házamban.

(Oleg Łatyszzonek lengyel fordítása alapján)

Jelek

*Hogy elszigeteljük magunkat a véletlentől, kőfallal zártuk körül magunkat,
kiköveztük a talajt,
villámhárítót állítottunk,
törvényeket hoztunk létre,
messze előre elterveztük az életünket — évtizedekre, évszázadokra,
mégis...*

*Mégis sárga a téren lévő nyírfa a nyár kezdetekor,
mégis lehullt röptében egy halott madár a városháza mellé,
mégis keserű a víz a kutakban,
mégis megállnak az öregek út közben és azt mondják: „Halljuk, ahogy sírnak a szüleink...”*

(Oleg Łatyszzonek lengyel fordítása alapján)

Alesz Razanau (1947, Breszt) belorusz költő, műfordító, szerkesztő. A Breszti Állami Egyetem Bölcsészkarán tanult, de 1969-ben megszüntették a jogviszonyát, amiért aláírt egy felsőoktatásban belorusz nyelvet szorgalmazó petíciót. Tanulmányait a Breszti Pedagógiai Intézetben fejezte be 1970-ben, majd egy vidéki középiskolában tanított. 1972-ben belépett a Belorusz Költők Ligájába, és visszamehetett a fővárosba, ahol különböző irodalmi folyóiratok szerkesztőjeként dolgozott. 2000-ben a Német Írószövetség meghívta Németországba, azóta ott él. Eddig több mint 15 verseskötete jelent meg. Költészete filozofikus hangvételű, verseiben gyakran keverednek a keresztény példabeszédek és a keleti motívumok.

Sipos Tamás fordításai